

¹Israel ist ein ausgebreiteter Weinstock, der seine Frucht trägt. Aber soviel Früchte er hatte, so viel Altäre hatte er gemacht; wo das Land am besten war, da stifteten sie die schönsten Bildsäulen.²Ihr Herz ist zertrennt; nun wird sie ihre Schuld finden. Ihre Altäre sollen zerbrochen und ihre Bildsäulen sollen zerstört werden.³Als dann müssen sie sagen: Wir haben keinen König, denn wir fürchteten den HERRN nicht; was kann uns der König nun helfen?⁴Sie reden und schwören vergeblich und machen einen Bund, und solcher Rat grünt auf allen Furchen im Felde wie giftiges Kraut.⁵Die Einwohner zu Samaria sorgen um das Kalb zu Beth-Aven; denn sein Volk trauert darum, und seine Götzenpaffen zittern seiner Herrlichkeit halben; denn sie wird von ihnen weggeführt.⁶Ja, das Kalb wird nach Assyrien gebracht zum Geschenke dem König Jareb. Also muß Ephraim mit Schanden stehen und Israel schändlich gehen mit seinen Vornehmen.⁷Denn der König zu Samaria ist dahin wie ein Schaum auf dem Wasser.⁸Die Höhen zu Aven sind vertilgt, durch die sich Israel versündigte; Disteln und Dornen wachsen auf ihren Altären. Und sie werden sagen: Ihr Berge bedeckt uns! und: Ihr Hügel, fallt über uns!⁹Israel, du hast seit der Zeit Gibeas gesündigt; dabei sind sie auch geblieben. Aber es soll sie ein Streit, nicht gleich dem zu Gibeas, ergreifen, so wider die bösen Leute geschah;¹⁰sondern ich will sie züchtigen nach meinem Wunsch, daß alle Völker sollen über sie versammelt kommen, wenn ich sie werde strafen um ihre zwei Sünden.¹¹Ephraim ist ein Kalb,

¹إِسْرَائِيلُ جَفْنُهُ مُمْتَدَّةٌ. يُخْرِجُ ثَمَرًا لِنَفْسِهِ. عَلَى حَسَبِ كَثْرَةِ ثَمَرِهِ قَدْ كَثُرَ الْمَذَابِجُ. عَلَى حَسَبِ جُودَةِ أَرْضِهِ أَجَادَ الْأَنْصَابَ.²قَدْ قَسَمُوا قُلُوبَهُمْ. الْآنَ يُعَاقِبُونَ. هُوَ يُخَطِّمُ مَذَابِحَهُمْ، يُخَرِّبُ أَنْصَابَهُمْ.³إِنَّهُمْ الْآنَ يَقُولُونَ، لَا مَلِكَ لَنَا لِأَنَّا لَا نَخَافُ الرَّبَّ، فَالْمَلِكُ مَاذَا يَصْنَعُ بِنَا.⁴يَتَكَلَّمُونَ كَلَامًا يَافِسَامُ بَاطِلَةً. يَقْطَعُونَ عَهْدًا فَيَتَّبِثُ الْقَصَاءُ عَلَيْهِمْ كَالْعَلَقِمِ فِي أَلْأَمِ الْحَقْلِ.⁵عَلَى عُجُولِ بَيْتِ آوَنَ يَخَافُ شُكَّانُ السَّامِرَةِ. إِنْ سَعَبَهُ يَتَوَخَّ عَلَيْهِ، وَكَهَيْتَهُ عَلَيْهِ يَرْتَعِدُونَ عَلَى مَجْدِهِ، لِأَنَّهُ اتَّقَى عَنْهُ.⁶وَهُوَ أَيْضًا يُجْلِبُ إِلَى أَشُورَ، هَدِيَّةً لِهَيْكَلِ عَدُوٍّ. يَأْخُذُ أَفْرَايِمُ حَرْبًا، وَيَخْجَلُ إِسْرَائِيلُ عَلَى رَأْيِهِ.⁷الْأَسَّامِرَةُ مَلِكُهَا يَبِيدُ كَغَنَاءٍ عَلَى وَجْهِ الْمَاءِ، وَتُخَرِّبُ سَوَامِجُ آوَنَ، خَطِيئَةُ إِسْرَائِيلِ. يَطْلُعُ الشَّيْئُوكُ وَالْحَسَكُ عَلَى مَذَابِحِهِمْ، وَيَقُولُونَ لِلْجِبَالِ، عَطِينَا وَلِلتَّلَالِ، اسْقُطِي عَلَيْنَا.⁸مِنْ أَبْنَامِ جَبْعَةَ أَخْطَأَتْ يَا إِسْرَائِيلُ. هُنَاكَ وَقَفُوا، لَمْ يُدْرِكْهُمْ فِي جَبْعَةَ الْحَرْبُ عَلَى بَنِي الْإِنَّمِ.¹⁰حِينَمَا أَرِيدُ أَوْدِيَهُمْ، وَتَجْتَمِعُ عَلَيْهِمْ شُعُوبٌ فِي اِزْتِبَاطِهِمْ بِأَيْمَانِهِمْ.¹¹وَأَفْرَايِمُ عَجَلُهُ مُتَمَرِّئَةٌ تُحِبُّ الدَّرَاسَ، وَلَكِنِّي أَجْتَازُ عَلَى عُقْفِهَا الْحَسَنَ. أَرْكَبُ عَلَى أَفْرَايِمَ. يَفْلَحُ يَهُودَا بِمَهْدُ يَعْقُوبَ.¹²إِزْرَعُوا لِنَفْسِكُمْ بِالْبَرِّ. اخْضُدُوا بِحَسَبِ الصَّلَاحِ، اخْزُنُوا لِنَفْسِكُمْ حَرْثًا، فَإِنَّهُ وَقْتُ لَطَلَبِ الرَّبِّ حَتَّى يَأْتِيَ وَيُعَلِّمَكُمُ الْبَرَّ.¹³قَدْ حَرَسْتُمُ النَّقَاقَ، حَصَدْتُمُ الْإِنَّمِ، أَكَلْتُمُ ثَمَرَ الْكَذِبِ. لِأَنَّكَ وَتَقْتَ يَطْرِيقَكَ، يَكْثَرَةُ أَبْطَالِكَ.¹⁴يَقُومُ صَاحِبُ فِي شُعُوبِكَ، وَتُخَرِّبُ جَمِيعَ حُصُونِكَ كَأَخْرَابِ يَسْلَمَانَ بَيْتَ أَرْبَيْيَلٍ فِي يَوْمِ الْحَرْبِ. أَلَا مَعَ الْأَوْلَادِ حُطِمَتْ.¹⁵هَكَذَا تَصْنَعُ بِكُمْ بَيْتُ إِيلَ مِنْ أَجْلِ رَدَاةٍ سَرَّكُمْ. فِي الصُّبْحِ يَهْلِكُ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ هَلَاكًا.

gewöhnt, daß man es gern drischt. Ich will ihm über seinen schönen Hals fahren; ich will Ephraim retten, Juda soll pflügen und Jakob eggen.¹² Darum säet euch Gerechtigkeit und erntet Liebe; pflüget ein Neues, weil es Zeit ist, den HERRN zu suchen, bis daß er komme und lasse regnen über euch Gerechtigkeit.¹³ Denn ihr pflüget Böses und erntet Übeltat und esset Lügenfrüchte.¹⁴ Weil du dich denn verläßt auf dein Wesen und auf die Menge deiner Helden, so soll sich ein Getümmel erheben in deinem Volk, daß alle deine Festen verstört werden, gleichwie Salman verstörte das Haus Arbeels zur Zeit des Streits, da die Mutter samt den Kindern zu Trümmern ging.¹⁵ Ebenso soll's euch zu Beth-El auch gehen um eurer großen Bosheit willen, daß der König Israels frühmorgens untergehe.